Տիրտում:

ԼՂԻՄ. ԿԱՆՍԱ՞Ն, ԱՐԴՅՈՔ, ՃՇՄԱՐՏՈՒԹՅԱՆ ՁԱՅՆԻՆ

Կանսա՞ն, արդյոք, ճշմարտության ձայնին: ԽՍՀՄ Գերագույն խորհրդի հերթական նստաշրջանի բացման օրը Արցախի համար բախտորոշ այս հարցն է տալիս Լեռնային Ղարաբաղի ամեն մի հայ:

ԽՄԿԿ Կենտկոմի ազգային հարցին նվիրված պլենումի որոշումները, ցավոք, չարդարացրին ինքնավար մարզի բնակչության ճնշող մեծամասնության հույսերը: Դրանք, ինչպես այստեղ գտնում են մարդիկ, այդպես էլ չպարզեցին արյունաթոր պրոբլեմին արդարացի մոտեցում ցույց տալու հեռանկարները: Ադրբեջանական ԽՍՀ-ի հետ փոխըմբռնման ուղիները նույնպես խիստ սահմանափակ են, և դա համոզիչ կերպով ցույց տվեց հարևան հանրապետության Գերագույն խորհրդի վերջին նստաշրջանը: Հոտորները խոսք անգամ չասացին այն մասին, թե ինչպիսի ծայրաստիճան դժվարին պայմաններում են ապրում Լեռնային Ղարաբաղի հայերը, իրենց ուշադրությունը բևեռելով միայն ինքնավար մարզի ադրբեջանցի բնակչության իբր աղետյալ վիճակի վրա: Ավելին, մի շարք դեպուտատների կողմից հնչեցրած գաղափարներում այն միտքն էր հայտնվում, թե անհրաժեշտ է միջոցներ ձեռնարկել փոխելու ԼՂԻՄ-ի ժողովրդագրական իրավիճակը, ինչպես նաև վերացնելու մարզի սահմանակից և առավելապես հայաբնակ Շահումյանի (գյուղական) շրջանը: Երկրամասի առ այսօր շարունակվող շրջափակումը մի ավելորդ անգամ հաստատում է, որ ադրբեջանական կողմի խոսքը գործից ներկայումս չի տարբերվում: Մինչև ե՞րբ պետք է ոտնահարվեն հայկական ինքնավար կազմավորման իրավունքները: Այս հարցին կկարողանա՞ արդյոք պատասխանել երկրի Գերագույն խորհրդի նստաշրջանը: Ժամանակը ցույց կտա:

Մինչդեռ ռեգիոնում լարվածությունը չի թուլանում:

Մանապարհներին շարունակվում է «բարային պատնեշվում է «բարային պատնեշ»: Այսպես, Ստեփանակերտի շրջանի Հասանաբադ գյուղում վեճի հողի վրա ծեծկրտուք է տեղի ունեցել հայերի և ադրբեջանցիների խումբերի միջև: Ազգամիջյան հողի վրա նաև այլ կոնֆլիկտներ են տեղի ունեցել:

Ուղղաթիռներով շարունակվում է պարենամթերքի առաքումը Ստեփանակերտ: Սեպտեմբերի 1-ից առ այսօր բաղաք են փոխադրվել ավելի քան 250 տոննա այլոյր, կենսակարևոր կարևոր բազմաթիվ բեռներ:

Ա. ԳՐԻԳՈՐՅԱՆ
(Արմենպրեսի սեփ. թղթ.)
Ստեփանակերտ